

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 27 вересня 1984 року

№ 116 (3467)

Ціна 2 коп.

ПІВСТОЛІТТЯ СЛУЖІННЯ ПАРТІЇ І НАРОДУ

Надійним помічником партії у формуванні нової людини стала багатонаціональна радянська література. Народжена Великим Жовтнем, вона з перших кроків прагнула йти в ногу з часом, жити інтересами народу, створювати образ героїчної епохи будівництва комунізму.

Славною сторінкою увійшов в історію вітчизняної культури перший з ізд. радянських письменників, який об'єднав півстоліття тому майстрів слова нашої країни. Згуртовані чуттям єди-

ної родини, натхненні величчю цілей і завдань, вони створюють нині літопис грандіозних звершень сучасності 78 мовами народів соціалістичної Батьківщини.

П'ятдесятиріччю Співки письменників СРСР був присвячений ювілейний пленум цієї творчої організації, який відбувся 25 вересня в Москві. У Великому Кремлівському палаці зібрались посланці багатонаціональної радянської літератури, представники всіх творчих спілок. Тут зарубіжні гості — майстри слова з 33 кра-

їн Європи, Америки, Азії і Африки, керівники ряду міжнародних і національних літературних організацій.

Бурхливими, тривалими оплесками, стоячи, учасники ювілейного пленуму зустріли говарішів К. У. Черненка, Г. А. Алієва, В. І. Вороникова, М. С. Горбачова, В. В. Гришина, М. С. Соломенцева, М. О. Тихонова, Д. Ф. Устинова, П. Н. Демічева, В. І. Долгих, Б. М. Пономарьова, В. М. Чебрикова, М. В. Зимяніна, І. В. Капітонова, Е. К. Лигачова.

Слово було надано Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР К. У. Черненку. Присутні привітали Костянтина Устиновича довго не стихаючою овацією. Наприкінці своєї промови Костянтин Устинович Черненко оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Співки письменників СРСР орденем Дружби народів і під бурхливі, тривалі оплески прикріпив нагороду до прапора творчої Співки.

З доповіддю «50 років служіння партії і народові» виступив перший секретар Правління Співки письменників СРСР Г. Марков.

Бути завжди з ленинською партією, боротися разом з нею і під її керівництвом за торжество комуністичних ідеалів — цією думкою були пройняті виступи учасників пленуму. Вони запевнили, що діячі радянської літератури і мистецтва і далі зміцнюватимуть зв'язки художньої культури з практикою комуністичного будівництва, виховуватимуть у художників активну громадянську позицію, віддадуть усі сили, талант справі захисту миру на землі, зміцненню взаєморозуміння між народами, вихованню нової людини — громадянина комуністичного суспільства. (ТАРС).

ЄДИНИЙ ПОЛІТДЕНЬ

25 вересня у виробничих колективах та навчальних закладах області пройшов єдиний політдень на тему: «Виховання молоді — партияна, державна, загальнонародна справа».

Новим свідченням постійної турботи партії про виховання підрастаючого покоління, про формування у молоді марксистсько-ленінського світогляду, високих ідейно-моральних якостей стали Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді», промова товариша К. У. Черненка на Всесоюзній нараді секретарів комсомольських організацій, матеріали вересневого (1984 р.) Пленуму ЦК Компартії України. Основні аспекти цих важливих партійних документів, роз'яснення їх і обговорення стали темою лекцій і доповідей, з якими виступили у трудових колективах, студентських аудиторіях партійні, радянські, комсомольські керівники.

У проведенні політдня взяла участь пропагандистська група Кіровоградського обкому партії.

З сільськими трудівниками першого відділка колгоспу імені Тельмана Компаніївського району, що самовіддано трудяться на осінньому полі, зустрівся у цей день перший секретар обкому ЛКСМУ І. Шевченко. Перед робітниками цеху № 3 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» виступив другий секретар обкому ЛКСМУ В. Іванов, у студентських колективах побували секретарі обкому ЛКСМУ В. Тяглий (Кіровоградський будівельний технікум імені Героя Радянського Союзу В. Колісниченка) та Н. Ангелуца (Кіровоградське музичн. шк.).

ПРИМНОЖУЮТЬ СЛАВНІ ТРАДИЦІЇ

Позавчора з Чернігова до Кіровограда повернулися представники нашої області, які взяли участь у VIII республіканському зльоті переможців Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави Комуністичної партії і радянського народу. Учасниками зльоту були Герой Радянського Союзу В. О. Верхованцев, депутат Верховної Ради СРСР фрезерувальник Кіровоградського заводу «Ідродсила» І. Машнягуца, молоді шахтарі з Олександрії О. Урицький і О. Барановський, учениця міського ПТУ-2 О. Ігнатенко.

Наша делегація взяла участь у мітингу-реквіємі біля могили Невідомого солдата «Попіл спалених ступає в наших серцях», побувала на відкритті республіканського військово-патріотичного клубу «Партизанська слава» в селі Єліне, на місцях партизанської слави тощо. Кіровоградці здійснили трудовий десант в господарства області, стали учасниками змагань з військово-прикладних видів спорту. А в змаганнях з туристичного багатоборства наші земляки завоювали срібні медалі.

ОСІНЬОМУ КОМПЛЕКСУ — ТЕМПИ І ЯКІСТЬ!

В ОБЛАСТІ ТРИВАЮТЬ ОСІННІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ РОБОТИ.

ГОСПОДАРСТВА ОБЛАСТІ ЗАКІНЧУЮТЬ ЗАКЛАДАННЯ КОРНАЖУ. ПЕРЕВИКОНАЛИ ЗАВДАННЯ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИХ, ГАЙВОРОНСЬКИХ ТА ВІЛЬШАНСЬКИХ РАЙОНІВ. ЛИШЕ 50 ПРОЦЕНТІВ ДО ЗАВДАННЯ ЗАКЛАЛИ КОРНАЖУ У КОМПАНІЙСЬКОМУ, МЕНШЕ ПОЛОВИНИ — У НОВГОРОДКІВСЬКОМУ ТА ПЕТРІВСЬКОМУ РАЙОНАХ.

У РОЗПАЛІ ЗБИРАННЯ ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ. НАЙКРАЩА ВРОЖАЙНІСТЬ СОЛОДКИХ КОРЕНІВ У НОВОУКРАЇНСЬКОМУ ТА КОМПАНІЙСЬКОМУ РАЙОНАХ.

ПЛАН ПО ПРОДАЖУ ОВОЧІВ ДЕРЖАВІ МАЙЖЕ ВИКОНАЛИ НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКІ, НОВГОРОДКІВСЬКІ ТА УСТИНІВСЬКІ ОВОЧІВНИКИ.

ТРИВАЄ ОРАНКА НА ЗЯБ. ОРГАНІЗОВАНО ПРАЦЮЮТЬ ОРАНЧІ СВІТЛОВІДСЬКОГО, БОБРИНЦЬКОГО, ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ТА ВІЛЬШАНСЬКОГО РАЙОНІВ; ЗВОЛІКАЮТЬ ІЗ ПІДНЯТТЯМ ЗЯБУ У ГАЙВОРОНСЬКОМУ, НОВОУКРАЇНСЬКОМУ ТА ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКОМУ РАЙОНАХ.

СЕРГІЙ зупинив машину біля контори колгоспу (секретар парткому попросила підкинути її до силосовища, як він їжджав із гаража — за другою ходкою), але Зінаїда Федорівна ні на подвір'ї контори, ні біля гаражів не було.

«Може, потрубитий?» — подумав Сергій. — Час їде...»

Проте не став полахати досвіток: Зінаїда Федорівна вміє цінувати і свій робочий час, і чужий — видно, десь затримали. Та й з кабінету ж видно їй на вулицю.

Виліз з кабінету, зняв кашкет, поправив п'ятірнею чуба. «Осінь уже, а спека не спадає — пилюки на ґрунтових шляхах, як у живна», — вибив об коліно запиленого кашкета. Присів на приступку, задумався.

Коли ще закінчував школу і мав здавати іспити на права, то чомусь не думалося, що в шоферів буває і таке: більше на ремонті стоїш, ніж у дорозі. Він любив заняття у міжшкільному комбінаті, чекав їх щоразу, тому й техніку, правила руху вчив із задоволенням, можна навіть сказати — з захопленням. Із двадцяти п'яти десятикласників іспити успішно склали тринадцятеро. Серед них і він, Сергій Яременко.

Знав, що до вісімнадцяти років керма йому у руках не тримати, але все одно тягнуло до машин. В автотранспортному підприємстві 10063 записали слюсарем. До армії він

так і не сів за кермо, але ті пірочки не минули дарма. Тим більше, що три місяці з них вчився на чурсах електромеханіків у Кіровограді. Згодом, особливо у перші місяці самостійної роботи шофером тут, у колгоспі «Дніпро»,

ножного дня, мабуть, звиріляли: хто кого? Велика сила — міжгосподарський нормодобувний загін. Кооперація трьох господарств (колгоспів імені Ульянова, імені Жданова та їхнього «Дніпра») — зручна і вигідна кооперація. Тут і технікою можна маневрувати краще, і почуття колективізму підганяє... А

ПРАВОФЛАНГОВІ

ВЕРЕСЕНЬ СЕРГІЯ ЯРЕМЕНКА

ро, ті знання і навички знадобилися...

ПРОТИ контори свого «газона» зупинив Микола Гончаренко. Відхилив дверцята:

— Чого застряг?

— Та нічого, все в порядку. Я зараз...

— Гляди, не відставай... Хряпнули дверці, і хмаря пилюки подалась за машиною уздовж вулиці.

Миколу Гончаренка недавно прийняли кандидатом у члени КПРС. Керівник комсомольсько-молодіжного колективу автогаража Сергій найголовніший суперник. Правда, наживна гарячого змагання не вийшло. Микола і без зусиль міг стати одноосібним лідером, бо змагались вони недовго — Сергій невдовзі перейшов на заготівлю силосу. Але вже під час заготівлі нормів

хіба дозволять совість бодай трохи розслабитись у чужому господарстві, коли сусіди в твоєму вицаліся?

По 20 і більше ходок робив Сергій за світловий день. 35 тонн — норма, а 80-90 встигав перевозити. В такому випадку кажуть: можна хвилина на обліку. Тан, це не перебільшення — на обліку з сьомої ранку до дев'ятої вечора: від роси до роси. Економили навіть на обідній перерві — прихалцем обідали. І то не тільки Сергій, а всі нормодобувники — поспішали зібрати вирощене. Як і тепер...

Сутужно з людьми в їхньому приміському колгоспі. Особливо восени, коли багатий урожай проситься з поля в засіки, льохи, сховища. Кличуть тоді на допомогу школярів, пенсіонерів, робітни-

чий клас підсобляє підшефним.

СЕЛО Павлівка поруч Світловодська, і тільки віддзвонить прощальний випускний вечір — дивись, уже й тіснішає автобус до райцентра. Після служби в армії Сергій Яременко повернувся в село до сім'ї (одружився ще перед армією) з однією думкою — знайти тут для себе місце. Йому, як і однокурсникові Миколі Гончаренку та ще доброму десяткові комсомольців автогаража, таке місце в колгоспі запропонували люб'язно. Господарство виділило площу під забудову житла, цегли, дерева виписав... Уже заклали фундамент — зводиться ще одна хата у Павлівці...

СЕРГІЙ глянув на годинник — минуло сім хвилин. Треба квапитись, Гончаренко вже досі в полі: комбайни повинні косити безперервно.

«Треба таки трубитися», — подумав знову Сергій і вже взявся за ручку дверця, коли на порозі контори побачив Зінаїду Федорівну. Вона ще зупинилась на мить перед флаштокком — лише на мить — і заспішила до дороги.

На флаштоці високо майорів прапорець, піднятий на честь нього, Сергій Яременко, — за найкращий учорашній показник на заготівлі корнажу.

В. ТЕЛІЖАН.

Колгосп «Дніпро», Світловодський район.

ЛАБОРАНТКА

Олена прийшла на Кіровоградський комбінат хлібопродуктів № 1 чотирнадцятилітньою дівчиною. Вона досить швидко освоїла нескладну роботу пробовідбиральниці. Життєві дні пролетіли один за одним, і дівчина зрозуміла: працювати тут лабораторії цікаво.

Ставлення дівчини як спеціаліста проходило не дуже гладко. Допомогали старші колеги, зокрема, начальник виробничо-технічної лабораторії секретар партбюро комбінату Анастасія Прокопівна Пономаренко. Вона зуміла розгледіти в характері дівчинки і старанність, і настирливість. Швидко освоювала О. Раїсевичка ази своєї професії. А на чергових звітно-виборних зборах комсомольці комбінату обрали Олену своїм натажком.

Тепер вона — лаборантка. Стоїть на сторожі державних і хліборобських інтересів. Бо своєю роботою гарантує точність визначення якості зерна. Є і її посильна частка в тому, що комбінат значно перевищує державний план по закупівлі сильних і цінних пшениць.

Фото В. ГРИБА.

3 А ЧАС, що минув після червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, комсомольські організації області досягли певних успіхів у підвищенні ефективності системи марксистсько-ленінської освіти працюючої молоді, якості проведення занять.

1 жовтня починається новий навчальний рік у комсомольських політшколах, в яких будуть навчатися 40000 юнаків і дівчат, 1150 молодих людей почнуть заняття в школах політичної, економічної і професійної підготовки працівників сільського господарства, створених у Новоукраїнському і Світловодському районах. Такі школи введено з метою пошуку оптимальних шляхів перебудови стилю роботи мережі політичної і економічної освіти сільських трудівників.

Зріс інтерес молоді до широкого кола проблем ідейно-політичного, морального плану. В новому навчальному році в школах суспільно-політичних знань будуть навчатися 19,3 тисячі молодих виробничників. Активізувалася робота ко-

ДО ПОЧАТКУ НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ В СИСТЕМІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ

Передусім — переконливість

мітетів комсомолу по дальшому прилученню молоді до занять у школах економічних знань.

Особливої політичної значимості новому навчальному надає розгортання підготовки до чергового, XXVII з'їзду КПРС, 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Це ставить нові завдання перед комсомольськими пропагандистами, які повинні переконливо розкрити ленінську зовнішню і внутрішню політику КПРС, життєву силу і велич соціалістичного суспільного ладу, його соціальну справедливість, широко роз'яснювати всесвітньо-історичне значення Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, показувати роль ВЛКСМ, братських спілок молоді в єднанні юності планети у боротьбі

проти імперіалізму, за мир і дружбу між народами. В новому навчальному році близько тисячі молодих трудівників будуть вивчати курс «Актуальні питання міжнародного молодіжного руху».

Високі вимоги стоять перед ідейними наставниками молоді. Вони покликані стати справжніми організаторами і вихователями молодих слухачів, бути відповідальними не тільки за їхню теоретичну підготовку, а й за творче зростання. Більш як півтораста тисяч загиб комсомольських пропагандистів області з честю виконує це відповідальне парторгану доручення. Слухачі багатьох комсомольських політшкіл йдуть попереду у соціалістичному змаганні, виступають ініціаторами цінних трудових починів. У цьому — значна частка успішної праці комсомольських пропагандистів.

Так, наприклад, близько трьохсот слухачів шкіл комсомольського політнавчання кіровоградського заводу «Гідросила» — ударники комуністичної праці. Слухачі школи «Ідеологічна боротьба і молоді» Кіровоградського чавуноливарного заводу (пропагандист В. І. Носов) виступили з ініціативою «Робочій хвилині — комсомольський лік!».

Добре зарекомендували себе школи, створені на базі КМК. За приклад може служити Олександрійський район. Аналіз роботи колективів, у яких створено школи комсомольського політнавчання, показує, що в цих КМК значно підвищилась

продуктивність праці, зросла економія.

Багато керівників комсомольських політшкіл успішно використовують обширний арсенал засобів підвищення пізнавальної, трудової і суспільної активності слухачів, передають молоді свій життєвий досвід, ідейну переконаність. Серед тих, хто по праву користується шансою і повагою — знамениті В. Г. Лопата, В. І. Супряга, В. В. Кондратенко; М. Д. Поризай, В. У. Синенко з Онуфріївського району; гайворонці І. Н. Харламова і Л. В. Куліб'якіна, яких у День пропагандиста буде нагороджено Почесними грамотами ЦК ВЛКСМ; пропагандисти з Маловисківського району М. В. Тасенко, О. І. Шуліма; кіровоградці В. Д. Булашова, М. Д. Новикова; Р. В. Данильченко і В. Т. Середа з Новомиргородського району та багато інших. Тільки за підсумками

минулого року більше ста ідейних наставників молоді удостоєні нагород ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМ України, обласного комітету комсомолу.

І ось новий навчальний на порозі. Комсомольські організації, пропагандисти покликані зробити все для підвищення результативності і якості марксистсько-ленінської освіти працюючої молоді, її ролі у формуванні в юнаків та дівчат глибокого розуміння закономірностей сучасного суспільного розвитку, виховання почуття радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму. Кожен організатор комсомольського політнавчання повинен взяти на озброєння слова Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР К. У. Черненко про те, що нам необхідно готувати таку молоді, яка б зуміла не тільки засвоїти досвід старших поколінь, а й збагатити його особистими зверненнями.

О. КОРЕПАНОВ,
завідуючий відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

ТЕРИТОРІЯ ДЕРЗАННЯ

Учасники масового руху технічної творчості молоді на підприємствах, будовах і транспорті, в АПК, технікумах та інститутах особливо плідно попрацювали в минулому році, коли вся країна відзначала 40-річчя перемоги соціалістичної революції в Болгарії. Економічний ефект від реалізації раціоналізаторських пропозицій, наукових розробок, новаторських прийомів і методів праці становить 2800 тисяч левів.

Перший секретар Толбукінського окружного комітету ДКСМ Йорданка Коцева в статті «Комсомольські дарунки ювілею» відзначила, що девіз «Науково-технічний прогрес і передовий досвід — територія комсомольського дерзання!» запалює на нові творчі здобутки.

ЗА КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ПУТІВКАМИ

Тримачи руку на пульсі життя людей праці, окружна комсомольська організація періодично визначає об'єкти, над якими їй слід брати шефство. Наприклад, під час цього річчя було організовано шефство над токами бригад АПК, у результаті якого зменшилися до мінімуму втрати зерна. Нині комсомолія округу стала шефом заготівлі кукурудзяного силосу і також сприяє запобіганню втрат, чіткому виконанню графіку робіт.

Реальні результати у справі поліпшення обслуговування сільського та міського населення округу дає шефство, котре успішно здійснює комсомольська організація над 28 підприємствами торгівлі, громадського харчування. За комсомольськими путів-

ками чимало молодих людей приступили останнім часом до роботи в побутових майстернях та ательє.

РОЗПОВІДІ ПРО ГЕРОЇЗМ

Час від часу «Пламчк» — молодіжне видання окружної газети «Добруджанська трибуна» знайомить своїх читачів з учасниками революційного руху в Добруджі — борцями проти капіталізму та фашизму. Живуть в селі Василево Іван Гічев і Іванка Іванова. Це подружжя під час тимчасової окупації гітлерівцями Болгарії, ризикуючи життям, допомогли врятувати від загибелі 12 партизанів. В умовах підпілля Іван Гічев виконував чимало доручень комуністів. На запитання кореспондента Василя Мішева: «Які ваші побажання комсомольцям і молоді округу?» він відповів:

— Трудовими звершеннями зміцнювати справу миру, прискорювати розвиток народного господарства, продовжувати справу, за яку віддали своє життя революціонери.

ЩАСТЯ ДЛЯ ВСІХ—МИР

Молода артистка толбукінського драматичного театру імені Йордана Йовкова Марієта Калпова ділиться думками про свою роботу над близьким її серцю образом героїні п'єси радянського драматурга Леопіда Зоріна «Варшавська мелодія». Артистка гнівно засуджує політику Рейгана, підступні дії неонацистів, паліїв війни.

«Моя героїня, — пише Марієта Калпова, — бореться за мирне небо над землею, за особисте щасття. Його треба захищати, відстоювати і добиватися щасття для всього людства... Саме з цими думками та радістю від творчої роботи я зустріла всенародне свято — 40 річчя Перемоги соціалістичної революції в Болгарії».

Добірку за матеріалами толбукінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

...А на екрані до болю щемливі обриси Москви: стіни Кремля, торжествуюча зелень спекотного літа. І звертається до глядачів їхній улюблений актор виконавець головної ролі у фільмі «Європейська історія», знятої режисером Ігорем Гостевим на кіностудії «Мосфільм». Але не від імені героя, а від свого власного імені — народного артиста СРСР, Героя Соціалістичної Праці Вячеслава Васильовича Тихонова. Артист говорить про те, чому цей фільм такий актуальний сьогодні, коли мова йде про існування нашої прекрасної планети, про злі сили, які загрожують життю на Землі і про те, що розум переможе. Вірою в торжество ідей прихильників миру пронизаний цей своєрідний і несподіваний вступ до фільму, Всесоюзна прем'єра якого відбулася недавно на екранах країни.

Проблеми, порушені фільмом, хвилюють сьогодні кожного чесного громадянина планети. Переконана, що цей фільм не просто один із вдалих прикладів сьогодишньої кінопродукції. Він належить до атакуючого кінематографу. Правильно було б визначити його жанр як політичний детектив. Не так давно в кінотеатрах йшов фільм Т. Лісіціан «Тайна вілли «Грета», що багато в чому перегукується з «Європейською історією». А в серпні на екранах телевізорів демонструвався серіал «ТАРС уповноважений заявити». До речі, всі три фільми об'єднані не тільки єдністю теми боротьби за мир, а й участю акторів. Наприклад, В. Тихонов зіграв генерала Константинова у телевізійній стрічці, а в «Європейській історії» він — журналіст Петер Лоссер.

Втім, поговоримо про фільм детальніше. Дія його відбувається в одній із західноєвропейських країн. Вона не названа. Можливо, Італія, можливо, Західна Німеччина. Але мова йде про розміщення в країні американських «першингів». Про те, як намагаються наші заокеанські антагоністи перетворити Європу в плацдарм для знищення ненависної їм комуністичної моралі, взагалі для знищення соціалістичної системи і насамперед «червоної Москви». Режисер І. Гостев довгий час працював у доку-

Десь у Європі...

менталістиці, і це позначалося, в хорошому розумінні, звичайно, на художньому творі. Таке враження, що весь фільм знімався прихованою камерою, настільки документально відтворено атмосферу передвибірної кампанії у великому західноєвропейському місті. Тому суто документальні зйомки на ву-

лицях ФРН з питанням, кому будуть віддані голоси на виборах, вже нічого не додають у стилістиці фільму.

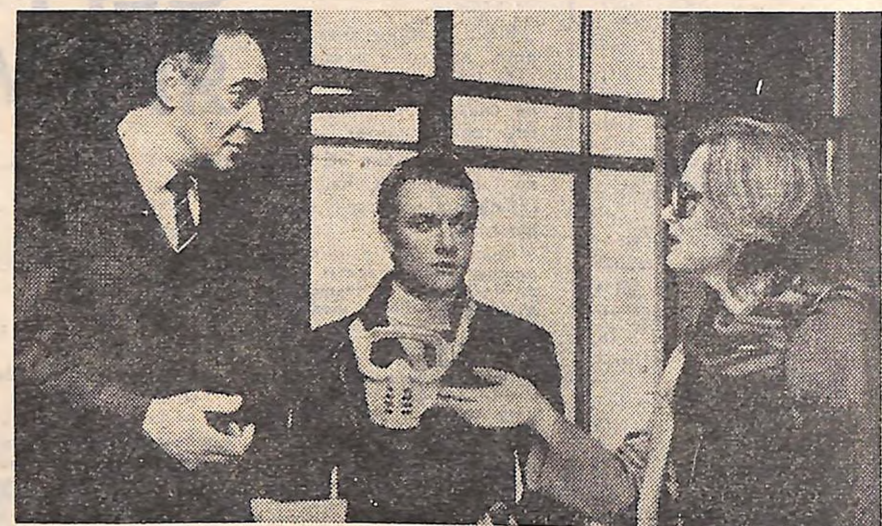
За кого вони, робітники, студенти, адвокати? Кому віддадуть голоси на виборах. Доктору Хайдену (артист В. Стрельчик) чи націоналісту Олдену (Р. Романаускас)? Поміркувавши політик Хайден далекий від класових битв, але інтереси свого класу — буржуазії захищає твердо. Однак Хайден розумна і чесна людина. Він розуміє, що означає розміщення крилатих ракет на території його країни, розуміє, що обмежена ядерна війна неможлива. І виступає проти американського втручання. Олден же грає на націоналістичних почуттях деякої частини переважно молодих громадян, цинічно і відкритим текстом заявляє: «Я — за ракети!».

Відчуваючи постійну під-

тримку могутнього дядечка Сема. Сцена мітингу Олдена, на мій погляд, одна з найкращих вражаючих. Не випадково мітинг проходить у темряві. Факели в руках істеричних молодиків, відблиски ліхтарів на обличчях багатолюдного збору — створюють моторошну атмосферу. Ця моторош-

настілка значна, що саме вона примушує відштовхуватися від терміну політичного детективу, тому що фільм досить чітко набирає звучання психологічної драми. Цьому сприяє тонка, майстерна гра В. Тихонова.

Петер Лоссер... Високий професіонал, журналіст, до якого прислухаються і

Кадр з фільму «Європейська історія».

ність підсилюється лозунгами, які викує Олден. Редактор комуністичної газети Гамелін (відомий польський актор Станіслав Микулський) говорить ті самі ті слова, які спали на думку кожному з нас, глядачів: «На таких лозунгах прийшли до влади фашисти!» Слушно. Але імперіалістичні держави володіють сьогодні таким арсеналом засобів знищення цивілізації, які і не снилися колишнім фюрерам.

Саме цю думку висловлює Петер Лоссер. В прелюді зазначалося, що автори фільму (сценарій написав М. Леонов за участю І. Гостева) дещо перейшли межі реальності, адже від голосу однієї людини нічого не залежить. Це справді так. Хоч справедливо й інше — саме лінія Петера Лоссера концентрує сюжет, підсилює динамізм дії. Тема Лоссера у фільмі

праві, і ліві, і соціал-демократи, і комуністи, порядна, чесна людина. Його виступу в підтримку Хайдена чекають усі. «Ти повинен виступити», — наполягає дружина (польська актриса Беата Тишкевич), але до того часу, поки не дізнається про тиск з боку прихильників (тобто покровителів) Олдена, про шантаж, погрози. «Діагноз п'єзної фірми» (читай агента ЦРУ) Коллер (артист А. Масюліс) йде ва-банк. «Фірму» не влаштовує навіть мовчанка Лоссера. А тут ще й смерть колеги, молодого журналіста Хайна (Л. Філатов). І Петер Лоссер робить вибір...

З рекламних проспектів ми знали, як поведе себе герой, але дивлячись фільм, не могли стримати хвилювання і... гордості. Гордості за Людину, яка з честю несе це звання.

В. ЛЕВОЧКО.

МИНЕ ЩЕ КІЛЬКА ДНІВ, І ТИ, ДРУЖЕ, ВІТАТИМЕШ СВОІХ УЧИТЕЛІВ З ЇХНІМ ПРОФЕСІЙНИМ СВЯТОМ.

НЕ ЗАБУДЬ, ЦЬОГО РОКУ ВОНО — 7 ЖОВТНЯ.

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

ПРО СВОЮ МАЙБУТНЮ ПРОФЕСІЮ

РОЗПОВІДАЄ УЧЕНИЦЯ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО КУЛЬТОСВІТНЬОГО УЧИЛИЩА ОЛЬГА ХОМЕНКО.

Прочитавши в «Молодому комунарі» за 23 серпня матеріал під заголовком «Прошу повідомити адресу...», взяла про те, що Світлана Соколас запитує, як стати бібліотекарем. Я — учениця бібліотечного відділення культосвітнього училища. Тому хочу розповісти дівчині про свою спеціальність докладніше.

Почну словами відомого всім С. Я. Маршака, який писав, що кожен, хто мав на своєму віку справи з бібліотеками, не може не розуміти по-доброму людей, які проводять все своє життя між книжкових полиць і читачів. Без якого перебільшення можна сказати, що майже всі вони, або більшість із них можуть із повним правом називатися справжніми літературознавцями, істинними педагогами.

Бібліотекарі — це білці ідеологічного фронту. Вони, як літератори і пропагандисти, допомагають читачам широко і активно використовувати книгу, періодику.

Світлано, наша професія дуже цікава, має свої особливості і потребує багато творчості, відповідальності, а найбільше любові до книг і читачів. Деякі люди вважають, що справа бібліотекаря дуже легка, але це не так. Сюди входить не тільки запис у формуляри читачів книг, а й багато інших операцій. Адже бібліотекарі повинні правильно підібрати ту чи іншу літературу, мати підхід до будь-якого читача, до його серця, душі, щоб дізнатися про його внутрішні, духовні потреби. Бібліотекарі повинні уміти проводити літературно-художні вечори, прем'єри книг, ваших, читачі «Вітриль».

книжкові виставки, голосні читання, бесіди загальні та індивідуальні.

Якщо хочеш більше дізнатися про цю професію, частіше відвідай бібліотеку, придивляйся до праці бібліотекарів, побільше бувай в читальних залах, де ти зможеш краще підготуватися до будь-яких уроків, політінформацій, на всіх заходах, які будуть проводитися в бібліотеці. І побачиш, як це цікаво.

І ще одна порада. Вже зараз готуй себе до цієї роботи, якщо тобі вона сподобається. Читай побільше літератури і, головне, вчись рекомендувати прочитані книги своїм товаришам, щоб і вони змогли їх прочитати. От наприклад: у вас сьогодні тема уроку: «Образ Чичикова із твору Гоголя «Мертвіє душі», а ти можеш подивитися у бібліотечній журналі «Література в школі» і пошукати матеріал на цю тему, а потім порекомендувати своїм товаришам або й розповісти його. І завжди, коли відвідаєш бібліотеку, звертайся до її працівників, щоб вони змогли підібрати ту чи іншу книгу на ту тему, яка тебе цікавить. Цим ти збагатиш і свої знання, і полюбиш цю професію, а ще зможеш стати у пригоді і своїм товаришам. Так що думай, вибирай, у тебе попереду, ще цілий рік.

Якщо тебе цікавить ще щось про бібліотечну спеціальність, життя учнів нашого навчального закладу звертайся до мене за адресою: 317921, м. Олександрія, пр. Кармелюка, 72, Хоменко Ользі.

З нетерпінням чекаю твоїх, Світлано, листів і чорні, прем'єри книг, ваших, читачі «Вітриль».

Люда Денисенко, Надя Головіна, Галія Креленко та Олена Головіна, яких ви бачите на знімку, вчаться у восьмому класі Мар'ївської восьмирічної школи Компаніївського району. Як і всі їхні товариші по навчанню, нині вони особливо старанні помічники трудівникам місцевого колгоспу імені Тельмана в збиранні фруктів та овочів. І хоча робочий день у дівчат заповнений по вчаша, це не заважає їм регулярно відвідувати репетиції сільського хору, нуди вони ходять з великим задоволенням.

Фото В. ГРИБА.

ОГЛЯД ЛИСТІВ

КОНВЕРТИ З ЛІТНІМ ШТЕМПЕЛЕМ

Танюх у поштової скриньці «Вітриль» набралася чимало. У них — відомин трудової чверті, враження від мандрівок і зустрічей під час нанику, розповіді про друзів, запитання, пропозиції.

К ОЛІ про когось ка- жуть чи пишуть, що він закінчив десять класів то далі ми чекаємо слів про те, яку дорогу обрав собі випускник, куди піде восени вчитися чи працювати. Перед цим у кожного буває підготовка до вступних екзаменів, поїзд- ки, просто відпочинок. А ось у Сергія і Василя Ба- ліцьких, Сергія Манька, Володимира Сологуба із с. Вільшанки Новоархан- гельського району цього не було. Одразу після ви- пускного вони вирішили допомогти своєму колгос- пові на живих і пішли працювати помічниками комбайнерів.

Дівчата з Вільшан- ської десятирічки теж не білоручки: восьмикласни- ці Олена Бурлаченко, Лю- да Власенко, Галія Дупло- ноженко, семикласниця Люба Бурлаченко влітку доїли на фермі корів. «Ще тільки краєчок сонця ви- вертався із-за виднокоту, ще дорослі тільки йшли на ро- боту, а дівчатка вже по- верталися з неї, закінчив- ши ранішню доїння. І це було і радісно, і роман- тично...» Так закінчила розповідь про своїх моло- дих односельців П. Дуп- лонженко.

Так само тепло розпо- вів про юних помічників сільських трудівників В. Кудря з Малої Виски. Піонери Маловисківської СШ № 3 імені В. І. Ле- ніна Вітя Німенко, Ваня Кисіль, Ваня Харченко, Олена Рибак, Світлана Проценко працювали на току колгоспу «Родина».

28 старшокласників — членам Історико-краєзнав- чого гуртка із Торговиць-

кої середньої школи Но- воархангельського району канікули запам'ятаються поїздкою до Москви. Де- сятикласниця Л. Маличен- ко написала, що школярі відвідали Мавзолей В. І. Леніна, поклали квіти до могил Невідомого солдата біля Кремлівської стіни, побували на ВДНГ СРСР. Були в столиці зустрі- чи — із земляком В. Беса- рабом, котрий нині слу- жить у Москві, із ровес- никами з п'яти союзних республік. Враження від цих знайомих і екскурсій будуть запечатлені і згадані експонатами шкільних клубу і міжнародної бойової слави.

Але літо — пора не тільки трудового гарту, а ще й пора творчості, мож- ливість побути на самоті, привести в порядок думки і, можливо, довірити їх паперу. Ось як, наприк- лад, В. Хміль із с. Пере- мого Добровеличківського району, що написала зарп- совку про матір: «У мамі добрі і ласкаві руки, най- вірніше і найчутливіше серце. Життя прекрасне тим, що є в ньому мате- ринська доброта і чіт- кість». Закінчила свій лист Валя такими словами: «Хочу, щоб кожен, прочи- тавши ці рядки, згадав свою матусю і не забував її ніколи, як би далеко він не був...»

Так, найцінніші наші по- чування найкращі слова — матерям, рідним, близь- ким. Наші читачі за кані-

кули не забули рубрики «Хочу листуватися», з до- помогою якої хочуть по- знайомитися і потовари- шувати з однолітками. Тринадцятирічна Валенти- на Голуб із с. Оситняжки Кіровоградського району пропонує: «Хотілося б, щоб надали бажані листувати- ся повідомляти побільше не тільки про себе, а й про населені пункти, в яких живуть». І піби почу- ла це бажання дев'яти- класниця Світлана Мака- рова з с. Нерубайки Но- воархангельського району: «Моє село хоч і невеличке, але зелене, красиве... Є в ньому багато нових буді- вель, у тому числі й го- тель і моя рідна школа, будуються дитячі ясла. Я люблю читати книжки. Ра- да була б листуватися з тими, хто має такі самі інтереси». С. Яковенко з Кіровограда за спокоем Н. Галицьку, яка у «Вітри- лях» за 28 червня (матері- ал «Чи будуть заїзні дру- зі?») скаржилася на сали- пенні без відповіді листи: «Не треба Наталі ображ- ати на тих, хто їй не від- писав. Можливо, їм на- дійшло багато листів і просто бракує часу на всі одразу відповіді. Крім того, є люди, котрих ціл- ком влаштовує листування лише з одним адресатом». У цих міркуваннях є своя логіка. Та все ж зауважи- мо: при будь-якій зайнят- ості залишати без уваги чий би то не було лист не- етично.

Повідомила свою адре- су для листування також 12-річна Алла Самилюк: (317552, Новоархангель- ський район, с. Копенкува- те).

Наступний лист із на- шої пошти зі шкільною тематикою не пов'язаний, але відповідаючи З. Осад- чевій із с. Олександрівки Добровеличківського ра- йону, сподіваємося тим самим відповісти і стар- шокласникам, котрі ціка- вляться умовами навчання у технікумах. Перевестися з одного технікуму в ін- ший серед навчального ро- ку не можна. Це робиться під час літніх канікул зі згоди того технікуму, ку- ди учень хоче перейти і того, до якого астував. Конкретно З. Осадчевій: телеграфіст не готує жо- ден кіровоградський техн- ікум.

І ще одне запитання, по- в'язане з обранням спе- ціальності: «Ще з молод- ших класів, — пише Т. Ду- рибка з с. Квітки Новоук- раїнського району, — я мрію стати каскадером. Де на нього можна вивчи- тися і що для цього тре- ба? Чи може цією профе- сією оволодіти дівчина?»

Працює при Одесь- кій кіностудії школа кас- кадерської підготовки на громадських засадах. Із 20—25 претендентів всту- пає до неї один. Кінокас- кадер В. Жариков у «Комсомольській правді» за 22 серпня ц. р. писав: «Кінокаскадером може на- зиватися лише той, хто поєднує в собі вміння професійно виконувати кінопродюсерські і акторські майстерності». Стрибати в прірву, вискакувати на ходу з поїзда, вріватися в палаючий дім, і все це робити артистично — чи всім під силу? І останнє: серед перелічених В. Жа- риковим відомих каскаде- рів нема жодного жіночо- го імені...

Н. ДАНИЛЕНКО.

СЕРЦЕ ДЗЕРКАЛЬЦЕ, СКАЖИ...

Спортивний стиль

Часто у своїх листах до редакції старшоклас- ники цікавляться новин- ками сучасної молодіжної моди. І це зрозуміло. Ад- же 16—17-річним, як ні- кому, хочеться вигляда- ти особливо гарно, су- часно. Вашій увазі, дру- зі, пропонуємо цей ма- теріал.

СПОРТ — ровесник цивілізації. Ба- гато пам'яток древніх культур до- носять до нас зображення людей, що змагаються. Заняття спортом в епоху античності, приміром, були складовою частиною способу життя. Зверніть ува- гу на одяг того періоду: вільні драпіру- вання, тоги, плащі — вони відображали естетику свого часу — пластичність, роз- кутість.

Всі ці особливості притаманні і сучас- ній моді спортивного стилю. ХХ столі- ття — століття спортивне, і мода, особ- ливо молодіжна, не могла залишитися осторонь від цього масового захоплення. Стрімкі ритми життя, пульс часу також пред'являв до костюма свої вимоги, в першу чергу зручність і функціональ- ність. Спортивний стиль став нині домі- нуючим. Речі, котрі ми зараз носимо, стали мобільнішими, зручнішими, тка-

нини яскравішими, легшими. Вони від- значаються простотою виконання і, ка- жучи мовою спеціалістів, технологічні- стю, вимагають менше догляду.

Заглянемо до молодіжного гардеробу: сьогодні популярні найрізноманітніші трикотажні светри, головні убори і до- повнення (гетри, шарфи, рукавички), яскраві майки, брюки вільних форм і довжини, шорти, стьобані зимові речі.

На останніх хочеться зупинитися особ- ливо. 5—6 років тому варіанти «дугинів» і «пухляків» заповнили світ, вперено ви- тіснюючи із зимових вулиць важкі паль- та-сариофаги із драпу, дорого дубляниці і шуби з натурального хутра. Спеціаль- ний одяг альпіністів і гірськолижників міцно ввійшов у гардероб людей, котрі ніколи не були в горах. В чому ж сек- рет такого успішного становлення цього одягу на нашу свідомість? Певно, справа не тільки у зростаючій популярності окремих видів спорту, а й у тому, що сучасні моделі стьобаних речей спира- ються на глибокі національні традиції.

Один із аналогів — середньоазіатський ватний халат, який рятус і від холоду, і від спеки. А згадайте робочі ватні ті- логрійни (варіанти народних «душогрій»), котрі довгий час служили і для роботи, і для повсякденного життя.

Чому ми так цінимо народний одяг, говоримо про мудрість його традицій? Та тому, що національний костюм — це ре- зультат багаторічної, часом багатовіко- вої еволюції, плід творчості мільйонів людей, суворим екзамеатором якого став Час... Він зробив природний відбір.

А з часом, коли виникла потреба в одязі для людей, котрі працюють в ек- стремальних умовах, серед льодових вершин, модельєри запропонували по асоціації з майже забутими варіантами народного вбрання сучасні дуті стьоба- ні пальта на гагачому пуху, тим самим ще раз підтвердили істину, що нове — це добре забуте старе.

Побачивши, яку популярність набули ці речі, художники-модельєри розробили їх варіанти, але вже використовуючи но- ві матеріали і кольори. Тан, дорогий га- гачий пух замінили синтепоном (утеп- лювач типу в'язного поролону), також стали використовувати ттанини, що не промокають, насичені, життєрадісних тонів.

Довгою дорогою йшли до нас не тіль- ки стьобані куртки, а й наприклад, три- котажні гетри, дуті чобітки. В їх осно- ві — національний одяг пастухів Альп і Карпат.

Стьобані зимові куртки, жилети, паль- та залишаються популярними і цього року. Кольорові особливості — яскраві контрастні поєднання і пастельні відтін- ки коричневого, зеленого і синього то- нів. Зміни торкнулися лише форм оздоб- лювальних ліній, їх ритмів. Вироби ста- ли багатшаровими, комбінованими по кольору. Різноманітні варіанти їх оформ- лення: пальта і куртки з накладними жи- летами, які можна носити разом і окре- мо, куртки з рукавами і капюшонами, котрі відстібаються. Все це дозволяє ви- користовувати згадані речі в будь-яку пору року.

Є. ЗАЙЦЕВ.

художник-модельєр

(За матеріалами журналу «Смелі»)

Як уже повідомлялося, на хуторі Надія почалося осіннє театральне свято «Вересневі самоцвіти». Нині воно триває містами й селами Кіровоградщини. На батьківщині І. К. Карпенка-Карого у селі Веселівці Новомиргородського району «Вересневі самоцвіти» відкрилися виставою Йосипівського сільського будинку культури за п'єсою Є. Кравченка «Сиринька підвела». Колектив Туріанського СБК цього ж району порадував односельчан виставою «Назар Стодоля». Привітними оплесками зустріли трудівники села Колонтаєвого Світловодського району самодіяльних артистів Глинського СБК, які виступили з виставою «Манайонка «Трибунал». Аматори сцени Попельняківського сільського клубу зі спонтанним «Ніч над Таманню» за однойменною п'єсою Л. Синельникова та учасники драматичного колективу Великодільського сільського клубу з п'єсою «Мартин Боруля» за І. К. Тобілевичем виступили на сцені будинку культури колгоспу імені Шевченка Новгородківського району.

На знімку: у день відкриття «Вересневих самоцвітів» на хуторі Надія з учасниками свята зустрілися І. Карпенко-Карий, М. Заньковецька, М. Кропивницький, ролі яких виконали заслужений артист УРСР І. Терент'єв, Н. Карасьова, С. Підзвезний.

Фото Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

ФЕХТУВАННЯ. Республіканська першість ДСТ «Спартак» серед юніорів 1965—1967 років народження, що проходила в Кіровограді, завершилася загальнокомандною перемогою спортсменів Києва. Другими на п'єдесталі пошани були львів'яни, третіми — юні мушкетери Хмельницької області. Наші земляки відстали від бронзових призерів на 15 очок, посівши почесне 4 місце (минулого року було восьме).

БОРІТЬБА ДЗІЮДО. Завершився чемпіонат області, в якому взяли участь найсильніші люди області Кіровоградщини. Переможцями стали: Микола Казанцев («Дніпро»), Іса Чумаков, Олег Мельников, Юрій Кулишков («Колос»), динамівець Валерій Тихонов, Володимир Долгих та Артур Оганесян («Колос»).

Командну боротьбу впевнено виграли пред-

ставники спортивного товариства «Колос», дружини були динамівець, третіми — спартаківці.

САМБО. В Івано-Франківську проходила міжвідомча першість України з боротьби самбо серед юніорів 1963—1965 років народження. У складі переможців у командному заліку збірної динамівець республіки виступав вихованець кіровоградського тренера Германа Алексєєва студент другого курсу факультету фізвиховання педінституту Сергій Петров. Серед самбістів другої пізсерединої вагової категорії (до 74 кілограмів) він став срібним призером, програвши лише фінальний поєдинок. Успішно виступили і учні кіровоградського тренера Леоніда Медведєва за збіру республіканської ради товариства «Колос»: майстри спорту Олександр Шполяський та Володимир Долгих завоювали бронзові медалі.

29 ВЕРЕСНЯ В ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОМУ ПАРКУ КУЛЬТУРИ
І ВІДПОЧИНКУ «ШАХТАР» ВІДБУДЕТЬСЯ

СВЯТО ГАЗЕТИ

«Молодий комунар»,

ПРИСВЯЧЕНЕ 40-РІЧЧЮ ВЕЛИКОЇ
ПЕРЕМОГИ І 80-РІЧЧЮ З ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ М. ОСТРОВСЬКОГО

СПРОБУЙТЕ ВСТИГНУТИ ВСЮДИ

▲ **ВІДКРИТТЯ СВЯТА** о 13.00. Чекаємо всіх у парку культури і відпочинку «Шахтар».

▲ У програмі свята, яка буде різноманітною і на всі смаки, ви зустрінетеся з ветеранами Великої Вітчизняної війни та молодими гвардійцями п'ятирічки шахтарської Олександрії.

На святі ви довідаєтеся про ударні справи комсомольців та молоді міста і району, їхню конкретну участь у Марші миру радянської молоді. А журналісти газети «Молодий комунар» на прес-конференції раді будуть відповісти на всі питання наших читачів, гостей свята.

▲ Для майбутніх читачів нашої газети: конкурс дитячого малюнка на асфальті. У парку будуть влаштовані виставки юних художників, техніків-моделістів, ярмарок солідарності.

▲ Відбудуться спортивні змагання на призи газети. Всіх бажаючих запрошуємо взяти участь у легкоатлетичному кросі, а також в сеансі одночасної гри в шахи, а болельників футболу — у прес-конференції із футболістами кіровоградської «Зірки».

▲ Широку програму покажуть самодіяльні митці шахтарського краю, а також гості з обласного центру — вокально-інструментальний ансамбль

«Гарний настрій». У святі беруть участь молоді поети, духові оркестри, аматори цирку.

▲ Перед юними гостями свята виступлять артисти-лялькарі.

▲ Нові моделі молодіжного одягу — їх ви зможете побачити не лише на чарівних манекенницях, а й придбати у пересувних автолавках.

Увечері — усний випуск «Молодого комунара».

ДОРОГІ ГОСТІ І УЧАСНИКИ СВЯТА, У ПАРКУ ПРАЦЮВАТИМУТЬ КІОСКИ «СОЮЗДРУКУ», ПУНКТИ ПЕРЕДПЛАТИ НА ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

ЧЕКАЄМО ВСІХ НА СВЯТІ

РЕПОРТЕР

Ласощі

для косуль

Щоб зберегти поголів'я диких тварин, щоб допомогти їм пережити довгу

зиму, члени мисливських колективів області нині дбають про заготівлю кормів для псів, кабанів, косуль та оленів. Наближається до кінця заготівля сіна. Уже його складено 134 тис. Деревинних віників заготовлено 249 тис. штук. На 90 процентів виконано план заготів-

лі відходів зерна. Попереду у змаганні по заготівлі кормів для диких тварин ідуть мисливські товариства Компаніївсько-

го, Долинського, Гайворонського та Новоукраїнського районів.

П. САВЧЕНКО.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 28 вересня ц. р.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ НАБІР СЛУХАЧІВ

НА ВЕЧІРНІ ВОСЬМИМІСЯЧНІ ПІДГОТОВЧІ КУРСИ ДЛЯ ВСТУПУ ДО ІНСТИТУТУ В 1985 РОЦІ.

Заняття проводитимуться тричі на тиждень, вечорами, за програмою вступних екзаменів з таких дисциплін: історії, російської мови і літератури, української мови і літератури, англійської мови, німецької

мови, математики, фізики, хімії, біології.

Приймають осіб, які мають середню освіту, а також учнів 10-х класів.

Початок занять — 1 жовтня.
Документи: заява на ім'я

ректора, 2 фотокартки 3x4 см, квитанція про внесення плати за навчання (20 крб. надіслати поштовим переказом на поточний рахунок № 14101 у міському управлінні Держбанку на ім'я педінституту.

Прийом заяв щодня, крім неділі, з 9 год. до 17 год. у суботу — з 9 год. до 14 год.

Адреса: м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, аудиторія № 206.

РЕКТОРАТ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СПТУ № 6

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

на такі спеціальності:

електромонтер по обслуговуванню устаткування промислових підприємств, зварник, токарь.

Приймають осіб із середньою освітою, а також воїнів, звільнених із лав Радянської Армії. Зарезервованим до учили-

ща виплачують стипендію 80 крб. на місяць. Під час виробничої практики учні одержують 50 процентів від заробленої суми.

Строк навчання 6—10 місяців.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефони: 2-50-20, 2-35-31.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.